Yntime foarstelling oer ferwurkjen fan fertriet

Resinsje
Jelte Albada

Ik haatsje minsken dy't lokkich binne', seit de frou, as we yn De Trilker krekt sjoen hawwe dat de man efkes lokkich wie. It tekenet hoe't de emoasjes fan it iene yn it oare sjitte yn *Gif*, de foarstelling fan Teatergroep Fjoer.

Foar de frou (Ineke Buma) is lokkich wêze in gif dat har fuort hâldt fan it fertriet om de ferûngelokke soan, tsien jier lyn. Dochs liket se eat fan lok wer werom te finen as se har eks (Henk Kleefstra) nei njoggen jier wer sjocht. It grêf fan de soan leit yn gifgrûn en it romjen en wer begraven moat besprutsen wurde, dêrfoar is er werom kaam út Frankryk.

Ûnwennich
En sa binne se wêr ûnwennich by inoar, wachtsjend op ynformaasje. Der binne fansels de fragen en ferwiten wêrom't de man, njoggen jier ferlyn op âldjiersjûn tsien oere, samar de doar efter him ticht luts, tritich sekonden wachte foardat er de auto starte en nei fyftjin sekonden de strjitte útried op wei nei Frankryk. It wie it útfergrutte draven wêrmei't er al in jier lang de pine út syn liif drave woe. Pine wêr't de frou gjin each foar hie.

> Regisseur Afke Toren lit Buma en Kleefstra de emoasjes yntins en echt spylje

Mar der is ek it ferwyt dat sy him gean liet. „Do hast neat dien om my tsjin te hâlden. Do diest hielendal neat." De frou dompele har sels ûnder yn it fertriet en docht dat noch altiten. Se hat har der by deljûn dat it libben trochgiet, mar ek net mear dan dat. Lokkich wêze kin se net mear, neat helpt. Wylst de man der troch sjongen wer boppeop kommen is in Frankryk.

It giet net allinne om it fertriet en it ferwyt yn dit stik fan skriuwer Lot Vekemans, flot oerset troch Baukje Stavinga. De man en de frou lykje sels efkes by inoar te kommen as sy fielt dat de man wat swimbantsjes krigen hat. „Is der wol ien dy't wat op him passet", freget se pleagjend. Ja, in oare frou, is it antwurd. In antwurd dat hurd oankomt.

Neist de mominten fan fjochtsjen oer skuld en wa't it measte fertriet hat, en wa't it bêste mei omgiet, binne der ek mominten fan dielde rou, fan begryp, fan tearens. Regisseur Afke Toren lit Buma en Kleefstra de emoasjes yntins en echt spylje. „Mear kinne we der net fan meitsje", klinkt de konklúzje fan beiden oan it ein. Dat jildt foar de frou en de man. Foar ús jildt dat se der alles fan makke hawwe. It hie it hast net better kinnen, dizze yntime foarstelling yn it lytste sealtsje yn Poppenwier.

Gif fan Teatergroep Fjoer yn De Trilker, Poppenwier, 40 besikers. Noch te sjen: 3 desimber ynformaasje/kaarten fia 0566-621389

Nieuwe galerie
Friese 'Benthe' gaat naar Brussel

Jacques Monasch uit Sneek pakt met beeldhouwer Ilse Oelbers uit Arum haar beeld *Benthe* in. Het verhuist naar Brussel waar het een plek krijgt in de nieuwe galerie van Monasch die morgen opent. Daarmee pakt de oud-politicus zijn passie voor de kunsten weer op. Opende hij eerder dit jaar een galerie in Amsterdam met vooral moderne Russische en Oekraïense kunst, in Brussel wil hij zich focussen op figuratieve kunst van hedendaagse Nederlandse kunstenaars. Monasch: „De komst van *Benthe* en ander werk van Oelbers zie ik als het begin van een nieuw tijdperk. Eén waarin ik me focus op Nederlandse kunst, en dus ook werk uit Fryslân." Foto: Marchje Andringa

Kort nieuws

Portret
Meesterwerk Gauguin opgeknapt

Brussel | Een belangrijk schilderij van Paul Gauguin is vanaf vandaag in volle glorie te zien in het Fin-de-Siècle Museum in Brussel. Het portret van Suzanne Bambridge is de afgelopen elf maanden gerestaureerd. Het benodigde bedrag, 45.000 euro, was bijeengebracht door crowdfunding. Gebleken is dat de Franse kunstschilder zelf restauraties uitvoerde, en ook een vingerafdruk achterliet op het schilderij, aldus de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, die het werk in 1923 aankochten. Gauguin maakte het werk in 1891 tijdens zijn eerste verblijf op Tahiti. Het is een van zijn eerste (en zeldzame) frontale portretten. Het schilderij was beschadigd geraakt door de vele verplaatsingen, slechte opslag en amateuristische restauraties. Het krijgt nu een plek in de permanente collectie en naast andere werken van Gauguin.

Beeldende kunst
Christie's veilt Appel en Van Golden

Amsterdam | Christie's veilt op 12 en 13 december werken van Amerikaanse en Europese meesters in de Westergasfabriek in Amsterdam. Tijdens de tweejaarlijkse veiling van naoorlogse en hedendaagse kunst komt werk voorbij van onder anderen mede-oprichter van de Cobra-groep Karel Appel, de begin dit jaar overleden Nederlandse kunstenaar Daan van Golden en de Duitse kunstenaars Sigmar Polke, Gerhard Richter, Günther Förg en Imi Knoebel. Op de eerste avond staan onder meer twee grote doeken in de belangstelling, waaronder het monumentale schilderij *Untitled* uit 1999 van Günther Förg. Dit werk moet naar verwachting zo'n 200.000 tot 300.000 euro opbrengen. Het schilderij, op lood geschilderd, meet 3,3 bij 2 meter en wordt voor het eerst op de markt aangeboden.

Ai Weiwei maakt grenzen zichtbaar

- **Chinese kunstenaar trekt zeven meter lange rode lijn door Amsterdam**

Amsterdam | De zesde editie van het Amsterdam Light Festival gaat vandaag begrensd van start: langs de vaarroute van het lichtfestival in de binnenstad loopt een zeven kilometer lange lijn van rood verlichte glasvezel die zo de randen van het tentoonstellingsgebied markeert. De lijn is het kunstwerk *thinline*, dat de Chinese kunstenaar en politiek activist Ai Weiwei (60) speciaal voor het festival ontwierp.

Net als al zijn recente werk gaat *thinline* over grenzen, migratie, vluchtelingen, mensenrechten en vrijheid. De bedoeling van de grenslijn is het op gang brengen van discussie: wie bepaalt grenzen, wie mag passeren en wie niet, wat is toegestaan en wat is verboden? „Ik kom op voor de mensheid en de vrijheid van meningsuiting. Alle mensen zijn gelijk, het leven is kostbaar, slavernij kan ik niet accepteren", zei de kunstenaar gisteren tijdens een persbijeenkomst.

Door zijn politiek activisme en openlijke kritiek op de machthebbers kwam Ai Weiwei in zijn geboorteland China verschillende keren in de problemen. In 2011 werd hij gearresteerd en moest hij zijn paspoort inleveren. Hij kreeg het in 2015 terug en hij woont sindsdien in Berlijn.

Zijn *thinline* heeft hij gebaseerd op de *eroev*, een grens die orthodoxe joden zichzelf stellen met behulp van een dunne lijn in de stad. Binnen dat gezegende gebied mogen zij tijdens de sjabbat objecten buiten hun huis vervoeren. Opmerkelijk genoeg is Ai Weiwei zelf niet per se voor een wereld zonder grenzen. „De positieve kant van grenzen: ze beschermen talen en culturen", zegt hij.

Dat Ai Weiwei's grenslijn rood is, is niet toevallig, zegt artistiek directeur Lennart Booij van het Amsterdam Light Festival. „Het is de kleur van alertheid, attentie, waarschuwing". De glasvezeldraad is dun, 1 à 2 millimeter, en voorzien van een plastic beschermlaagje. Om de vijftig meter wordt er een laserpuls doorheen geschoten.

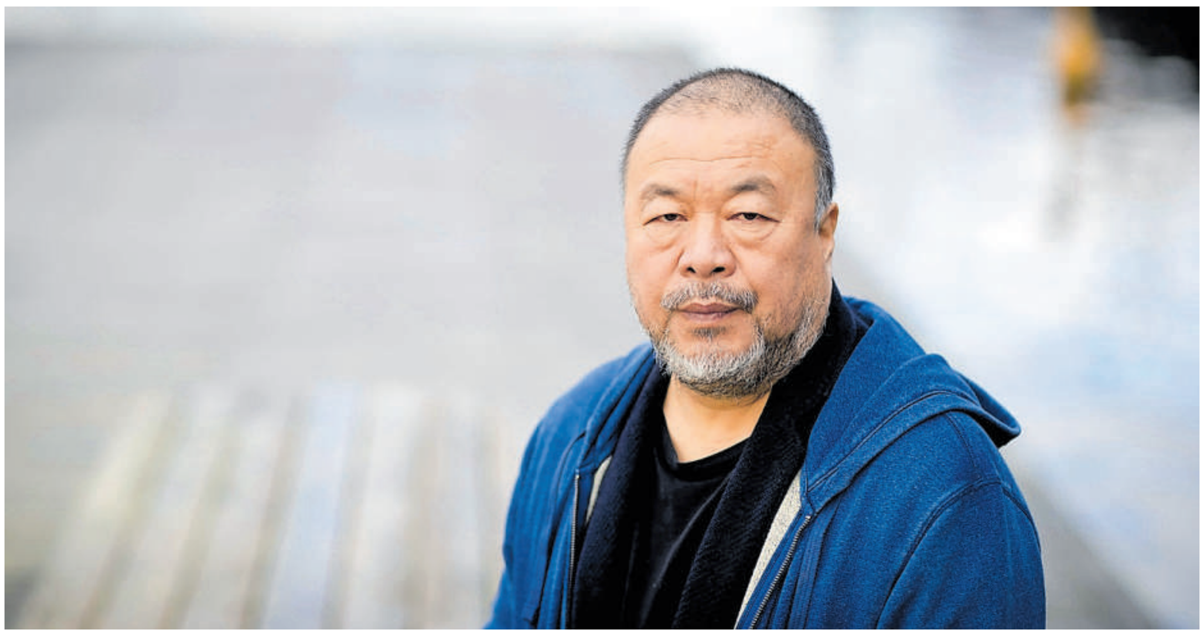
De Chinese kunstenaar Ai Weiwei langs de vaarroute van het Amsterdam Light Festival waarvoor hij speciaal het kunstwerk *Thinline* maakte Foto: ANP

> De bedoeling van deze grenslijn is het op gang brengen van discussie: wie bepaalt grenzen, wie mag passeren en wie niet

Het Amsterdam Light Festival omvat 36 speciaal voor het evenement gemaakte lichtkunstwerken die te zien zijn tot en met 21 januari. Behalve een vaarroute is er ook een expositie op het Marineterrein.